

РЕШЕНИЕ

№ 2562

гр. София, 15.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 32 състав,
в открито заседание на 16.03.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Милачкова

при участието на секретаря Зорница Димитрова, като разгледа дело номер **11835** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.405 от Кодекса на труда (КТ) във р. с чл.145 – 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на [фирма] против предписанията, дадени по т.1 и т.2 протокол за извършена проверка (П.) № ПР2131613/15.10.2021г., дадени от инспектори в дирекция „Инспекция по труда“ – С. (ДИТ). П. е изменен в обжалваната му част с писмо изх. № 21075260/29.10.2021г. на ДИТ. След съобщаване на писмото на основание чл.162, ал.1 АПК, процесуалният представител на жалбоподателя е оспорил същото. Ответникът чрез процесуалния си представител оспорва жалбата като неоснователна.

След като обсъди доводите на страните и представените доказателства, съдът в настоящия състав приема следното от фактическа и правна страна.

Жалбата е допустима, като подадена в законоустановения за това срок от лице, което има правен интерес от оспорването. Разгледана по същество, тя е неоснователна.

С горепосочения протокол в обжалваната му част на дружеството – жалбоподател в качеството му на работодател по смисъла на §1, т. 1 от Допълнителните разпоредби (ДР) на КТ, на основание чл.404, ал.1, т.1 и т.12 КТ са дадени следните предписания:

- 1) да изплати начислените трудови възнаграждения за месец юли 2021г. за извършената работа на Д. Х. В. и П. Д. П., съгласно чл. 128, т. 2 КТ;
- 2) да изплати начислените трудови възнаграждения за месец август 2021г. за извършената работа на Д. Х. В., П. Д. П. и К. К. С. съгласно чл. 128, т. 2 от КТ.

С първоначално дадените предписания е определен срок за изпълнение: 25.10.2021г. С

писмо изх. № 21075260/29.10.2021г. на ДИТ този срок е продължен до 25.11.2021г. Жалбоподателят е оспорил предписанията по административен ред пред изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“ (ИАГИТ). Последният със свое решение изх. № 21076760/08.11.2021г. на ИАГИТ (л.20-22 от делото) на основание чл.97, ал.1 АПК отхвърлил тази жалба. Следователно, по арг. от чл.145, ал.2, т.2 вр. т.1 АПК, предмет на съдебен контрол за законосъобразност в случая е първоначалният индивидуален административен акт – горепосочените предписания.

В решението на изпълнителния директор на ИАГИТ са изложени мотиви, че работодателят има императивно установено задължение съгл. чл. 128, т. 2 от КТ, в установените срокове да плаща уговореното трудово възнаграждение на служителите за положения от тях труд. Изложеното в жалбата обстоятелство, че срещу служителите К. К. С. и П. Д. П. е било образувано дисциплинарно производство, не го освобождава от отговорност да изплати начислените на лицата трудови възнаграждения за извършената от тях работа. Докато са в трудови правоотношения, възнаграждение за извършената работа от работник или служител се дължи за всеки изработен ден, до официално прекратяване на трудовия договор. От представената разплащателна ведомост за начисляване и изплащане на работни заплати за месец юли и август 2021г. се констатира, че работодателят [фирма] е начислил трудови възнаграждения за извършената работа от лицата П. Д. П., К. К. С. и Д. Х. В., като не са представени доказателства, че същите са изплатени.

Установява се от представените Заповед № 15/04.10.2021г. (л.35) и Заповед № 16/04.10.2021г. (л.42) на изпълнителните директори на дружеството – жалбоподател, че трудовите правоотношения на К. К. С. и П. Д. П. са прекратени на основание чл. 330, ал. 2, т. 6 от КТ. До датата на издаване на заповедите, горепосочените лица се считат за служители на дружеството. В чл.272, ал.1 от КТ са посочени случаите, при които могат да се правят удържки от възнаграждението без съгласието на работника или служителя. Предвид посочената разпоредба, неоснователен се явява аргументът на жалбоподателя, че не се дължи трудово възнаграждение на лицата, поради факта, че срещу тях има образувано дисциплинарно производство. В случая не се установяват, а не се и твърдят обстоятелства, годни да обосноват извод за съществуването на правни предпоставки работодателят да не изпълни задълженията си по чл.128, т. 2 КТ.

Във връзка с доводите на жалбоподателя относно заеманата от Д. Х. В. длъжност следва да се отбележи, че при извършената служебна проверка от съда в Търговския регистър (ТР) се установява, че лицето е било вписано за периода 10.11.2020г. – 11.08.2021г. като един от представителите на дружеството. Не се установява, нито се твърди отношенията между дружеството и Д. В. да са били уредени съгласно чл. 241, ал. 6 от Търговския закон. По делото е представен сключен между [фирма] и Д. Х. В. трудов договор № 7/5.07.2021г., за изпълнение на длъжността „юрисконсулт“ в Дирекция „Правна“ (л.23). Видно от него, същият съдържа подписите на Д. Х. В., от страна на служителя, на изпълнителния директор И. С. и на прокуриста на дружеството И. С. - от страна на работодателя. Писмената форма на трудовия договор е форма за действителност и форма за доказване наличието на сключен трудов договор между служителя или работника и работодателя. С подписването на този договор се приема, че между страните възниква трудово правоотношение. Разпоредбата на чл. 61, ал.1 КТ охранява правата на работника/ служителя, доколкото

гарантира произтичащите от него задължения на работодателя да заплаща осигуровки, възнаграждение, при уговорено работно време, в съответствие с трудовото законодателство. Представена е и длъжностната характеристика за „юрисконсулт“ (л.24), която надлежно била връчена на служителката Д. В.. Трудовото й правоотношение е прекратено със заповед № 14/09.08.2021г., издадена на основание чл. 325, ал. 1, т. 1 от КТ (по взаимно съгласие на страните). Ето защо, съдът в настоящия състав приема, че е съществувало трудово правоотношение между [фирма] и Д. Х. В. за периода от 05.07.2021 до 09.08.2021г. Следователно, за същия период на лицето се дължи трудово възнаграждение.

Ирелевантни за настоящия спор са доводите, че К. К. С., заемайки длъжността „главен счетоводител“ на дружеството, своеволно е пуснала уведомление до Националната агенция за приходите (НАП) за сключен договор на длъжност „юрисконсулт“, какъвто към момента на уведомяването не е съществувал, както и ангажираните по делото доказателства за съществуващ спор между работодателя и служителя относно дисциплинарно провинение на последния. Поради това, същите не следва да се обсъждат.

Съгласно чл.269 и чл.270 от КТ, трудовото възнаграждение се изплаща в пари, в предприятието, където се извършва работата, авансово или окончателно на два пъти всеки месец, по ведомост или срещу разписка или, при изрично искане от работника, по банков път в посочена от него банка. В разглеждания случай е безспорно, че трудовите възнаграждения на тримата служители за посочения в предписанията период не са били изплатени.

Предвид изложеното и като провери изцяло законосъобразността на оспорения акт на основание чл.168, ал.1 АПК, съдът в настоящия състав намира, че предписанията са издадени в установената форма от компетентен орган, без допуснати съществени нарушения на административнопроизводствени правила и в съответствие с материалноправните разпоредби и целта на закона. С писмо изх. № 21075260/29.10.2021г. на ДИТ срокът за изпълнение на предписанията е продължен до 25.11.2021г. Това писмо има акцесорен характер спрямо последните и преценено на основанията по чл.146 АПК, също се явява законосъобразно.

С оглед изхода на делото и на основание чл.143, ал.3 АПК разноските остават за жалбоподателя така, както са направени и следва да бъде уважено своевременно направеното искане на ответника за юрисконсултско възнаграждение. Последното съдът определя на 100 лв. съобразно чл.24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], с ЕИК[ЕИК], против предписанията, дадени по т.1 и т.2 от протокол за извършена проверка № ПР2131613/15.10.2021г. от инспектори в Дирекция „Инспекция по труда“ – С., заедно с измененията, направени с писмо изх. № 21075260/29.10.2021г. на Дирекция „Инспекция по труда“ – С..

ОСЪЖДА [фирма], с ЕИК[ЕИК], да заплати на Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“ сумата 100 (сто) лева – възнаграждение за юрисконсулт.

Решението подлежи на касационно оспорване в 14-дневен срок от съобщаването му, пред Върховния административен съд.

Съдия:

